Advent - Segon diumenge

Per OscarF el dl., 30/11/2020 - 00:00

Is 40,1-5.9-11
2Pe 3,8-14
Mc 1,1-8

Al nostre voltant, als mitjans, a la societat, abunden els profetes. Es refereixen al futur sempre com a alternativa a un present definit per la crisi, el descontent, els problemes sense solució, els enfrontaments... amb tons de populisme, recolzant -se en la bona voluntat de tothom; per a treure'n profit propi, per definir un futur sense llum ni solidaritat, on sempre s'exclouen grups sencers o es criminalitzen. Segurament, podem pensar en noms propis d'aquest estil de lideratge i de somniar la posteritat.

"Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu". Aquest "comença" evoca la primera paraula de la Bílbia (Gn 1, 1), recorda l'acte de la Creació. L'Evangeli es postula així com a una nova Creació, un nou horitzó, però també com a Bona Notícia per a tothom. Trobem diferències molts gran amb els populismes socials i polítics actuals. El to és positiu i els destinataris som totes les persones del nostre món.

La segona lectura recorda la "paciència de Déu", perquè el Pare somnia que ningú es perdi, ja que tothom pot accedir a la conversió. Evocant la forma inesperada de la segona vinguda de Jesús "com un lladre", emprant un llenguatge terrorífic i apocalíptic per mantenir-nos en guàrdia i treballant. Ben al contrari dels populismes actuals animant a l'acció immediata sense planificació ni utopia, per no quedar-se fora d'aquest moviment de canvi.

Al desert trobem un profeta diferent als de la nostra societat. Hi ve a "preparar el camí del Senyor". Aquest és el seu gran servei a Jesús. Es tracta de preparar aquesta via concreta i ben definida, el camí que seguirà Jesús defraudant les expectatives de molta gent. Ja des de l'inici, naixent pobre i humil en una establia.

La reacció del poble d'Israel a la crida de Joan Baptista es commovedora. Segons l'evangelista, des de Judea i Jerusalem se'n val a "desert" per escoltar la veu que els crida. El desert els fa recordar-se de la seva antiga fidelitat a Déu, amic i aliat, com ho expressa el profeta Isaïes a la Primera lectura, on es poden obrir noves rutes a Déu, perquè és el lloc millor per a escoltar la crida a la conversió. Allí hi prenem consciència de la situació en què vivim, de tants falsos profetes escoltats (populisme, capitalisme, orgull, autosatisfacció...); hi experimentem la necessitat de canviar; hi reconeixem els pecats propis sense inculpar-se'n els uns als altres; hi senten la necessitat de salvació.

Segons Isaïes, així "s'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabrós una vall". Segons Marc, hi "confessaven els seus pecats" i Joan "els batejava". Aquesta potser avui la nostra temptació, no anar al "desert". Eludir la necessitat de conversió. Distreure'ns amb alguna cosa, amb tants falsos messianismes, per a oblidar-nos de les pors i dissimular la nostra falta de coratge a acollir la veritat de Jesús.

La nostra fe és un camí sobretot per a viure amb sentit i esperança. Cada u ha de fer-ne un recorregut propi. Cada u és responsable de l'aventura de la seva vida, amb el seu ritme propi. L'important és "caminar", estar actius, posar en joc les nostres qualitats, vers la utopia, per a "preparar el camí al Senyor". Abans que res, hem d'aturar-nos a detectar quines zones de la nostra vida no estan il·luminades per l'Esperit de Jesús. Per a alguns, la vida ha esdevingut un laberint. Ocupats en mil coses, es mouen i es desficien sense parar, però no saben d'on vénen ni a on van.

És essencial "buscar el Regne de Déu i la seva justícia". L'Esperit s'apropa a nosaltres buscant aquelles escletxes obertes a la nostra existència, a allò que és veritable, bo, al bell, allò just i humà. És en aquestes finestres que podem deixar espais per a obrir camins a Déu per arribar a Betlem i celebrar el Nadal.

ETIQUETES
NOVA CREACIÓ PROFETES POPULISMES CAMÍ